

[H. C. Hansen.]

vanlig stillede forespørgsel for at forhindre, at en kommunistisk forespørgsel blev udgangspunkt for debatten, at mit parti vil ikke føle sig forpligtet til at deltage i enhver udenrigspolitisk debat, som det ærede medlem og hans parti måtte finde for godt i enhver situation at søge etableret. Jeg synes bare, det ærede medlem skal være klar over, at der i denne situation ligger ganske specielle forhold, som gør det naturligt og rimeligt, at der finder en drøftelse sted her i tinget på baggrund af redegørelser fra de pågældende ministre, og det er anledningen til, at også mit parti har fundet det rigtigt at medvirke i den forespørgsel, som er stillet.

Hertil vil jeg føje, uden at det har direkte relation til mit udgangspunkt, at så sent som i slutningen af oktober fandt der her i folketinget en udenrigspolitisk debat sted, hvor mit partis ordfører på dette område, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, der på grund af bortrejse er forhindret i at være tilstede i dag, i en omfattende redegørelse fremsatte socialdemokratiets synspunkter med hensyn til udenrigspolitikken, Atlantpagten, det tyske problem, forholdet mellem USA og Europa og en række andre spørgsmål, som på ny har været berørt i dag af den højtærede udenrigsminister. Den udvikling, der er sket i tiden siden da, rummer efter mit og mit partis skøn ikke sådanne momenter, at det kan begrunde en gentagen eller fornyet indgående redegørelse fra mit partis side, og jeg skal derfor straks sige, at jeg henholder mig til den tale, mit partis formand under den sidste debat, den 17. oktober, holdt her i tinget. Med denne henvisning som baggrund takker jeg den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, han har givet i dag, også for den redegørelse, han har givet tinget vedrørende de forhandlinger, der har fundet sted indenfor De Forenede Nationer.

Jeg ønsker at sætte en streg under de betragtninger, som både den højtærede udenrigsminister og den højtærede finansminister fremsatte vedrørende mulighederne for eller forhåbningen om, at det tidspunkt måtte komme, da fredsforhandlinger, eller skal vi sige forligsforhandlinger, mellem de stridende store grupper kan etableres. Jeg tror, det er ganske rigtigt — og jeg er glad for, at det er gjort af begge de ærede mini-

stre —, at det bliver sagt her, at der er intet parti, går jeg ud fra, i dette høje ting og ingen i regeringen, som ikke har den bestemte og afgjorte indstilling, at Atlantpagtens formål er fred, og at det samarbejde, hvori Danmark internationalt deltager, som sit højeste og sit ædleste og sit inderste formål har at søge freden bevaret og sikret i verden. Disse bemærkninger, som de to højtærede ministre har gjort, har jeg hermed gerne villet sætte en streg under.

Den redegørelse, den højtærede udenrigsminister iøvrigt har givet, bygger på de standpunkter, der er taget fra dansk side til de forskellige spørgsmål — standpunkter, som udenrigsministeren jo i de enkelte situationer har forhandlet sig tilslutning til under drøftelserne i det udenrigspolitiske nævn, og denne redegørelse finder mit parti derfor ikke nogen anledning til at kommentere.

Den største interesse og det, der er den egentlige foranledning til den forespørgsel, som de fem partiers repræsentanter har rettet til udenrigsministeren og finansministeren, knytter sig til eller samler sig om de drøftelser, der gennem nogen tid har fundet sted indenfor Atlantpagtorganisationen, og som er videreført i 12 mands udvalget eller 12 mands komiteen — hvad nu betegnelsen er. Disse forhandlinger har, som det fremgår af de redegørelser, vi har modtaget i dag, drejet sig om omfanget af og formen for de forsvarsforanstaltninger, som indenfor Atlantorganisationen udfoldes og bør udfoldes af de enkelte lande. Denne gennemgang af landenes forsvarsudgifter og forsvarsberedskaber, som har fundet sted, berører i høj grad vort land, og det er forlængst tydeligt fremgået af de omfattende bladmeddelelser, som har været fremme, at der indenfor Atlantpagtorganisationen råder den opfattelse, at Danmark på forskellig vis bør øge sine forsvarsanstrengelser. Det er heller ikke ubekendt, omend det ikke kom til omtale, hvilket er forståeligt, i den højtærede finansministers bemærkninger, at regeringens standpunkt er, at Danmark ikke økonomisk kan magte en fuldstændig accept af de henstillinger, der er rettet til os, og som unægtelig ville bringe vore forsvarsudgifter op på en højde, der måske ikke virker voldsomt for lande, der har vænnet sig til et højt niveau med hensyn til forsvars-